

Z kolei już w Rączkach, za mostem wyniosły

i zamieszkałe bocianie gniazdo. Stąd już zupełnie niedaleko do naszego punktu startowego. Sprawdźmy, czy udało wam się oznaczyć i połączyć z nasionami wszystkie spotkane gatunki, a ćwiczenia z karpologii możemy uznać za zaliczone.

dodaj #okonaLodzkie
i zamieść na FB!

Wydawca:
Departament Promocji i Współpracy Zagranicznej
Urzędu Marszałkowskiego Województwa Łódzkiego

Opracowanie tras:
Monika Stasiak, Centrum Inicjatyw na Rzecz Rozwoju Regio

Projekt:
BLACK MONKEY DESIGN Przemysław Ludwiczak

Partner projektu:
Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Łódzkiego

Projekt „Przyroda województwa łódzkiego widziana oczyma jego mieszkańców, czyli innowacyjne narzędzie edukacji ekologicznej mieszkańców Województwa Łódzkiego poprzez ich zaangażowanie w promocję walorów przyrodniczych regionu” dofinansowany jest z środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi.

przyrodnicza fotogra województwa łódzkiego

gó
bukowa

przyroda łódzkie

promuje
łódzkie

Witajcie studenci! Jestem profesor Jan Orzeszek i będę z wami prowadził ćwiczenia terenowe z karpologii, czyli nauki o nasionach i owocach. Wybierzemy się na spacer do rezerwatu Góra Bukowa i zobaczymy, co zapamiętaliście z wykładów. Waszym zadaniem jest oznaczyć spotykane po drodze gatunki roślin oraz połączyć je z odpowiednimi rysunkami nasion. Postarajcie się też wykonać zdjęcia spotkanych nasion i owoców.

Ruszamy z miejscowości Rączki, gdzie od kościoła, kierujemy się szosą kawalek w stronę Przedboża, by przy drogowskazie do domów nr 38 do 60 skręcić w prawo. Po prawej stronie dostrzeżecie już piękną sylwetę Góry Bukowej, do której zmierzamy.

W miejscu, gdzie kończy się asfalt, po lewej stronie spotkamy kolczasty krzew, będący polną odmianą popularnych kwiatów ogrodowych. **To**

1 D [] [] [] [] [] R [] [] [] [] []

Dopasujcie jej nazwę do odpowiedniej grafiki na końcu karty zadań.

Po prawej stronie ścieżki ciągną się łąny zboż. Dziś będziemy je spotykać jeszcze parokrotnie. **Te najbardziej popularne gatunki to**

2 O [] [] [] [] []

3 P [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

4 Ż [] [] [] [] []

Tymczasem małe gospodarcze lasy po lewej stronie ścieżki **składają się głównie z**

5 S [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

Gdy ścieżka na wprost kończy się na ścianie drzew, skręcamy w prawo, by niebawem minąć zaszyte

w zieleni gospodarstwo. Jego płot porasta winorośl, a skoro mowa o jadalnych owocach i nasionach, to idąc ścieżką wśród drzew, **spotkacie na pewno**

6 L [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

której orzechów niejeden wędrowiec chętnie spróbuje.

Ścieżka znów się rozwidła – tym razem skręcamy nią w prawo pod górę. Zwróćcie uwagę na sosnę po lewej stronie, zupełnie niepodobną do swoich zgromadzonych w lesie sióstr. Samotne stanowisko, brak konieczności konkurowania o światło i zgrzyzanie przez zwierzęta nadały jej kształt bardziej zbliżony do jabłoni niż do sosen.

Kiedy już wdrapiemy się na górę, przyjrzymy się kępie drzew i krzewów przed nami. **Góruje pośród nich znana nam raczej z parków i przydrożnych alei**

7 T [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

Skręcamy przed nią w prawo, gdy zarośla się skończą w lewo i po chwili znów w prawo tak jak prowadzi nas ścieżka. Wśród posianych tu zbóż możemy dostrzec gdzieś maki, chabry i inne polne kwiaty. **Tuż przed wejściem do lasu wita nas po prawej cała ściana**

8 K [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

ale już po chwili wkraczamy w ciemne królestwo

9 B [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

który w lesie potrafi przechwycić aż 97% światła słonecznego! Nic dziwnego, że inne drzewa występują tu raczej w podszycie.

Gdy tuż po wejściu do lasu ścieżka rozgałęzia się, skręcamy nią w lewo, by po chwili dotrzeć do skrzyżowania z zielonym szlakiem i tablicy informacyjnej. Przejdźmy się zielonym szlakiem po grzbiecie góry, a w miejscu, gdzie on skręca gwałtownie w prawo, idźmy ścieżką prosto aż do wyjścia z lasu. Choć i tu znajdzie się sporo ciekawych gatunków, my przyszlismy, aby zoba-

czyć zapierającą dech panoramę na okolicę. W pogodny dzień widać stąd nawet Kielce!

Wracamy tą samą ścieżką aż do tablicy z mapą. Tym razem przyjrzyjcie się jednak uważnie mijanym roślinom. Można tu na przykład wypatrzyć niepozornie wyglądający, ale bardzo trujący wawrzynek wilczełyko, **klony, ale też krzewiastą (i podobnie jak wawrzynek trującą)**

10 T [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

której czwórdzielne owoce zwisają z gałęzi na długich ogonkach.

Po dojściu do tablicy, skręcamy zielonym szlakiem w prawo, w stronę wyjścia z lasu i kolejnego rezerwatu, tym razem zupełnie nieleśnych Muraw Dobromierskich. **Po drodze mijamy dzikie drzewa owocowe, a między nimi kolczaste: śliwę**

11 T [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] czy 12 G [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

Skręcamy w miejscu, gdzie od głównej dróżki odbija ścieżka w prawo, biegnąca koło drewnianej kapliczki. Poza licznymi tu w rezerwacie roślinami zielnymi, spotykamy także krzewy takie jak kalina koralowa o liściach przypominających trochę liście porzeczek.

Wraz ze ścieżką skręcamy w lewo w dół, mijając brzoźowy zagajnik, **w który zaplątały się miejscami iglaste**

13 M [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

Na kolejnym rozgałęzieniu skręcamy w prawo, za chwilę w lewo i znów w prawo. Ścieżka doprowadza nas do szosy, przy której skręcamy w prawo w drogę powrotną. **Na granicy wsi obie strony drogi porastają, lubiane przez pszczoły**

14 R [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

A [] [] [] [] [] [] [] [] [] [] []